

Så fik jeg også en om den yderligere polarisering; I stedet for at fjerne eller udbedre totredjedsamfundet bidrager vi med vores deltagelse i finanslovforliget til en yderligere polarisering. Vi forringer boligstøtten, jamen det er jo på ejerboligområdet, og hele ideen i forliget er, som jeg sagde, at give endnu flere mulighed for at komme med i den aktive del af samfundet, så der ikke er nogle, vi bare giver penge for at forholde sig passive og forsvinde ud til siden.

Fru Jette Gottliebs indlæg handlede om det samme. Også her er svaret, at jeg talte om det overordnede, det principielle i at dele sig efter anskuelser, men også få resultater ud af det. Vi har ikke fået 100 pct. radikale resultater ud af forliget, men vi har været med til at påvirke det i den retning, vi mener er nødvendig, så polariseringen mindskes. Det er det, der har været vores formål med det.

Til fru Margrethe Auken er det jo fristende at sige, at det kommer an på, hvem der sætter sig på skødet af hvem, ikke sandt? Er det et barn, der sidder på skødet af sin mor, falder barnet i søvn, men er det en ung dame, der sætter sig på skødet af en mand, falder de måske ikke i søvn. Men jeg vil sige til fru Margrete Auken: Inspirer de øvrige SF-medlemmer! Når SF gerne vil være med til at deltage i politiforliget, tal så med forsvarsordførerne og forklar dem, at man kan vinde indflydelse, så hr. Villy Søvnald også vil være med til både det ene og det andet.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvnald (SF):**

Det er til diskussionen om, hvordan man sidder bedst. Jeg skal afsløre, at jeg har deltaget i 2 møder med forsvarsministeren. Vi sad over for hinanden ved sådan et almindeligt mødebord. Det er nu engang en meget hensigtsmæssig måde at diskutere på. Det er ret svært sådan rigtigt at få det finere kropssprog frem, hvis man sidder sådan oven på hinanden, er jeg bange for. Og dermed også være afsløret, at SF har deltaget i 2 møder for at påvirke den beslutning.

Men det, der vel i virkeligheden er tragisk, hvis man har et internationalt udblik, hvad jeg formoder bl.a. hr. Estrup har, er, at kigger man på andre europæiske lande, så har et land som Tyskland draget den konklusion af Murens fald, at de siden starten af 1990'erne har halveret deres forsvarsudgifter, mens lande som Holland, Belgien og England har beskåret dem med ca. 1/3. Det, der er det fantastiske ved det her forlig, er, at man med radikal deltagelse hæver de

danske forsvarsudgifter i en situation, hvor truslerne er væk. Jeg tror, at Danmark vil komme til at tegne sig for en hel unik placering i den europæiske sammenhæng.

Med hensyn til polariseringen har jeg følgende kommentarer til hr. Bjørn Elmquist: Jeg tror, det var Hørup, som jo trods alt har haft betydning for tankevirksomheden hos De Radikale, der nævnte, at det mest lumpne af alt var de riges sammenrotning imod de fattige. Sådan udtrykte han det dengang, det lyder måske lidt barsk også i radikale ører, men sådan sagde Hørup det altså.

Hvis nu man sammenligner, hvilken betydning det her forlig har i Hellerup, med, hvilken betydning det har på Vesterbro, hvor tror De Radikale så, der er flest, der får gavn af lettelsen i formueskatten? Det er ikke på Vesterbro. Hvor tror man, arbejdsløshedsforringelsen vil ramme tungest? Det er på Vesterbro. Hvor tror man, at boligstøtteforringelserne rammer? De rammer på Vesterbro. Hvem får fordel af, at boligejerne får mere? Det får de entydigt i Hellerup.

Vores alternativ i SF var at kigge på de velhavendes velfærd; det havde ingen interesse. Derfor er dette fordelingspolitisk – og det er ikke kun henvendt til De Radikale, men også til Socialdemokratiet – det skæveste, vi har set i mange, mange år.

(Kort bemærkning).

**Jes Lunde (SF):**

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at det er noget helt nyt, hvis Det Radikale Venstre kun vil til at have indflydelse i forhold til deres mandattal. Det er da ikke den tale, vi er vant til at høre fra Det Radikale Venstre. De plejer tværtimod at sige, at deres specielle placering i midten af dansk politik gør, at de kan stille ganske overdimensionerede krav til, hvad der skal ske i dansk politik.

Men der er åbenbart forskel på, hvad man så vil bruge sine mandater til, og vi kan i SF forstå, at det i hvert fald ikke er forsvarssagen, som De Radikale vil bruge deres mandater og placering til at påvirke. Det har de nærmest opgivet, for her kan Socialdemokraterne få lov til at forliges med De Konservative om at dele flere milliarder ud.

Så undrede hr. Elmquist og hr. Estrup sig over, at vi havde det forskelligt med politiforliget og forsvarsforliget. Jamen det er da nemt at forklare. Politiforliget blev stort set forhandlet på plads, mens vi var der, og blev derfor en